

(Данас, 29.7.2010)

Немам разумевања за такав процес у коме Николић по ходницима ЕУ обећава оно што нико у Србији није спреман да учини, само да би добио подршку за долазак на власт. Човек који се одрекао своје прошлости, данас је спреман да понуди своју улогу у прећутном признавању независности Косова, само ако добије миг. Тако он користи шансу коју му је отворио Тадић, нудећи у пројекту одбране неуспешне косовске политике место онима који су пре петнаест година били највећи кривци за њен неуспех. Лидер напредњака сада створа себи алиби, прилику да једног дана каже како није ни за шта одговоран, како би све било исто и да он није био радикал, Шељев заменик, Милошевићев потпредседник Владе, оцењује Чедомир Јовановић, лидер ЛДП у интервју за Данас упитан да ли је Николићево изјашњавање за Владин предлог договорено у ЕУ.

Да ли то значи да би Београд требало да прекине дипломатске активности у вези Косова?

- Србија мора да одустане од епске борбе за статус Косова и идеје да на томе инсистира вековима. У фокус треба ставити живот Срба на Косову, јер је цена неспособности Београда толико висока, да ће на крају бити плаћен њиховим нестанком. Нови пораз у косовској политици не сме бити књижен као минус проевропске политике, јер то није тачно. Зато тражимо нову политику. Окретање партнерима који ће утицати на будућност Србије, адресама где се о томе одлучује. То су ЕУ и Америка. Србија мора да нађе политику којом ће своје интересе, па и оне везане за Косово, инкорпорирати у интересе и планове Европе и Америке.

Шта би то конкретно подразумевало?

- Неколико важних одлука мора бити донето у наредним месецима. Србија мора да се окрене конструктивној улози: да се посветимо достизању стандарда у европским интеграцијама, да донесемо одлуку о чланству у НАТО-у, да подржимо такав процес у Босни, да не утичемо негативно на политичке процесе у региону, да потражимо своју шансу и у чињеници да је Црна Гора одмакла у процесу приступања НАТО, да ће

Македонија до краја године вероватно бити у том савезу. Нигде нећемо стићи ако наставимо са политиком да у новом систему будемо сметња. Своје лидерство морамо да покажемо тако што ћемо бити део сваког позитивног решења, а за то морамо тражити стратешког и свакодневног партнера у Бриселу, Вашингтону и свакој престоници у региону. Ту је простор за афирмацију положаја Срба на Косову, за његову демократизацију, децентрализацију, стварање Косова које је и албанско и српско.

Колико су реална очекивања о подели Косова и отцепљењу РС?

- Сан о подели Косова и отцепљењу РС би се брзо претворио у ноћну мору, онако како су се завршавали сви сценарији "размене територије и становништва" деведесетих. Сваки од тих расплета, генерисаних од неодговорних политичких елита, највише у самој Србији, највише штете нанео је управо Србима. Зато процеси промена у БиХ, проналажења модела реформе политичког система и заштита интереса Срба на Косову морају бити строго раздвојени. Наравно, њихов стратешки и политички оквир мора бити повезан у једном другом контексту, кроз извесност да ће све земље у региону у догледно време живети у ЕУ. Сада је очигледно колико је ЛДП био у праву када је говорио да ће нас континуитет косовске политике увести у велике проблеме.

Да ли Српска напредна странка политички тргује са владајућим странкама?

- Логично је да Николићеви преобраћени европејци, који још осећају мирис антиевропског барута који су годинама потпаљивали, гласају за такву политику јер су директно учествовали и у њеном прављењу. Министар спољних послова је њихов омиљени министар и до сада су подржавали сваки антиевропски потез. Ако је политичка трговина, онда морам да кажем да ће лоше проћи и они који су им нудили погодбу и они који су је прихватили, јер се тргује стварима које нису у оптицају, стварима којима ниједни ни други не могу да располажу. Рејтинг је једно, а стање у ком ће се Србија наћи до следећих избора ако прекине европске интеграције су потпуно различите ствари. Грађани сигурно неће гласати за декларисане губитнике, за оне који после пораза, забијају главу у песак и проглашавају победу. Такав лузерски маркетинг је једном прошао Милошевићу, после тога никада више. Као што су грађани одбацили губитничку политику 2000. године, као што су сменили Коштуницу 2008. године. У том смислу су грађани политички врло рационални и зато ће ово лажно национално јединство, које нам је до сада донело низ промашаја, од Устава 2006, преко криминалне продаје НИС-а, до низа бесмислених резолуција о Косову, бити кажњено на следећим изборима. Тада ћемо моћи да дамо ефикасне одговоре на узроке, а не последице политике која нас поново доводи у конфронтацију са светом.

Како коментаришете идеју о Тадићевим изасланицима, међу којима је требало да буде и лидер напредњака и има ли у том тиму још политичара компромитованих у прошлости?

- Незадовољство онима који сада представљају спољну политику Србије је оправдано, али тражење изасланика у Николићу је политички незрело. Већ смо гледали сличне аранжмане у једном другом времену. Они су се завршавали пијаним козацима у Београду и запаљивим говорима маргиналних политичких екстремиста у руској Думи. Уосталом, тај задатак лобирања за пропалу политику, толико подсећа на прошла времена да не разумем ко би у том контексту био човек са компромитованом политичком прошлошћу. За тај пројекат би таква прошлост била компаративна предност, за Србију пуцањ у сопствену ногу.

Страни медији критикују оштро Тадића да покушава да релативизује питање ратних злочина и улогу Србије у рату током деведесетих.

- ЛДП није странка која ће рећи да је све данас исто као под Милошевићем, него ће инсистирати на томе да је наша обавеза да будемо двоструко бржи од других у свему што радимо - од мењања односа према сопственој прошлости, до трагања за конкретним одговорима на питања која нам висе над главама. Србија треба да нађе своје место у 2011. години, да дефинише пут којим ће ући у наредну декаду.

Како коментаришете текст Предлога резолуције Србије Уједињеним нацијама?

Та резолуција је калкулантска, осуђена на неуспех. ЛДП је тражио да учинимо све да остваримо једну победу и да то буде у нашу корист, а не на штету било кога. Зато смо тражили да се одмах иде у Брисел, да се заједно са ЕУ пише и подноси резолуција дисконтинуитета и нове политике, која би нас уградила у ново европско партнерство. Храбрости и визије за тако нешто није било, Србија је повукла потез очајника, па је и медијима на западу било најлакше да је упореде са Србијом деведесетих.